

За наукові КАДРИ

№ 23 (611).

ВІВТОРОК,

1

ВЕРЕСНЯ

1959 року

Ціна 20 коп.

З НОВИМ
НАВЧАЛЬНИМ РОКОМ
ВАС, ДРУЗИ!

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК РОЗПОЧАВСЯ

1 вересня...

Знаменний день в житті мільйонів юнаків і дівчат! Знову розкрито зошити, і на перших їх сторінках з'являються конспекти перших лекцій. Записуються списки рекомендованої літератури, і в бібліотеках вишиковуються шумливі черги студентів, які поспішають запастися необхідними книжками і посібниками. Переписуються розклади лекцій і практичних занять. Комсомольські секретарі збирають свій актив і домовляються про дні перших комсомольських зборів.

Відгомонило веселе літо, і на зміну йому прийшов наповнений напруженою працею новий навчальний рік. Особливо схвильовані сьогодні наші нові друзі, студенти-першокурсники. Адже сьогодні починається їх нове, студентське життя. 470 юнаків і дівчат, прийнятих на денний відділ, і 112 — на вечірній відділ фізичного, біологічного, хімічного та географічного факультетів, вперше справжньому відчужили себе студентами Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. Серед них багато людей, які вже мають життєвий досвід. Вони люблять і вміють працювати. В наборі цього року 212 вчорашніх робітників, колгоспників, воїнів Радянської Армії, вчителів.

На фізичний відділ фізико-математичного факультету прийнято Євгена Кривецького, який, закінчивши Одеський технікум вимірювань, працював у Пермському управлінні мір та вимірювальних приладів, потім пройшов службу в рядах Радянської Армії, а після демобілізації займав посаду майстра лабораторії жорстких випромінювань в Одеському технологічному інституті.

Студентом біологічного факультету став комуніст Віктор Рижков, який теж, незважаючи на молодість, має чималий життєвий досвід. Після закінчення семирічки він 2 роки працював на різних роботах, потім знову пішов вчитись, а, одержавши атестат зрілості, працював шофером колгоспу «Труд горняка» на Краснодонщині. Як і Євген Кривецький, Віктор Рижков служив в рядах Радянської Армії, де був відмінником бойової і політичної підготовки і занесений до Книги Пошани своєї військової частини.

Кандидат в члени КПРС Валентин Курохта брав участь в будівництві Каховської ГЕС, потім був мобілізований до Радянської Армії, а зараз став студентом історичного факультету нашого університету.

Студентами історичного факультету стали Вячеслав Корецький, який протягом п'яти років працював вантажником Одеського порту, і Олена Цебевська — робітниця елеватора; студентами українського відділу філологічного факультету — вчителька Алла Мірошніченко і формувальник Вячеслав Савранський; на російський відділ того ж факультету зараховано робітницю взуттєвої фабрики Олену Ожередову і різьб'яра по металу заводу ім. Січневого повстання Юрія Терюкалова; на хімічний факультет прийнято робітницю м'ясокомбінату Людмилу Березіну; на географічний — колгоспницю Галину Тимошенко; на біологічний — робітницю заводу ім. Іванова Діну Расіну і бракувальницю судноремонтного заводу № 1 Валерію Нечаєву; на математичний відділ фізико-математичного факультету — колгоспника Миколу Гончарука і вчительку Лідію Юркову і т. д. і т. д.

Всі вони прийшли до університету з палким бажанням вчитись, наполегливо оволодівати обраною спеціальністю. Треба всіляко допомогти їм у цьому. Студенти-старшокурсники повинні зробити так, щоб їх нові товариші з першого ж дня відчували себе повноправними членами університетської сім'ї. Серед першокурсників є чимало здібних, а можливо, й талановитих комсомольських організаторів, спортсменів, співаків, танцюристів, поетів тощо. Виявляйте їх, допомагайте їм якнайшвидше і якнайактивніше включитись в багатогранне життя університету. Беріть в цьому відношенні приклад з секретаря комсомольської організації філологічного факультету Наума Лейдермана, який вже встиг особисто познайомитись з більшістю першокурсників-філологів і залучити частину з них до громадського життя факультету.

Отже, новий навчальний рік розпочався. Бажаємо всім вам, друзі, — і старшокурсникам, і студентам перших курсів — великих успіхів у навчанні, у громадській роботі, у суспільнокорисній праці.

Тиждень албано-української дружби

З 31 серпня по 6 вересня ц. р. по всій Україні проводяться дні албанської культури. Український народ широко відзначає ці знаменні дні. На фабриках, заводах і у вузах України організуються виставки албанського мистецтва і соціалістичного будівництва, вечори

дружби українського і албанського народів.

Знаменні дні дружби українського і албанського народів відзначаються і в нашому університеті. На всіх факультетах університету готуються політінформації, читаються лекції, організуються вечори дружби братніх народів.

Розпочинається новий навчальний рік. Тисячі дівчат і юнаків знову заповняють аудиторії, кабінети, лабораторії вузів країни, щоб систематично оволодівати знаннями, вміннями і навичками, так необхідними нашій країні, яка будує під керівництвом Комуністичної партії нове, прекрасне життя.

Серед студентів багато новачків, що тільки вчора залишили виробництво або класні партії школи. Частина з них продовжує й зараз працювати на виробництві. Вони не мають ще навиків вузівської роботи. Вони особливо потребують допомоги і порад старших товаришів і вчителів.

Треба пам'ятати, що праця у вузі відрізняється від навчання в середній школі. В середній школі учні оволодівають лише основами наук, без яких неможлива підготовка спеціалістів для будь-якої галузі господарства та культури.

У вузі студенти знайомляться з сучасним станом різних галузей науки, оволодівають великим обсягом знань, навиків і умінь, необхідних для спеціаліста високої кваліфікації. Це вимагатиме особливо великого напруження сил, систематичної самостійної роботи протягом всього навчального року.

В середній школі учень навіть старших класів є предметом повсякденної опіки вчителя: його на уроках питають, йому задають домашні завдання, контролюють їх виконання. У вузі такої опіки не може бути. Основний метод роботи у вищій школі — лекція, яку читає викладач і слухають студенти. У вузі відсутні домашні завдання, щоденна перевірка оволодіння лекційним матеріалом.

Однак, це не знижує вимог до повсякденної самостійної роботи студентів, а, навпаки, значно їх підвищує. Слухання лекційних курсів, які читаються вченими університету, відвідування семінарських і практичних занять можуть дати високі результати тільки в тому випадку, коли вони підкріплюватимуться щоденною роботою студентів над прочитаними лекціями, над матеріалом підручників, навчальними посібниками, рекомендованими монографіями, статтями тощо.

В нашій вищій школі існують солідні методи перевірки знань студентів — іспити і заліки, які разом з практичними і семінарськими заняттями повністю забезпечують необхідний контроль.

З перших днів свого перебуван-

ня у вищій школі студент повинен пам'ятати про велике значення для майбутнього висококваліфікованого спеціаліста суспільних наук (історії КПРС, філософії, політичної економії), без яких неможливо собі уявити свідому і активну участь в будівництві нового життя. Тому вони повинні бути предметом особливої уваги.

Навчальна робота в університеті не повинна відривати студента від виробництва, від участі в повсякденному житті нашої великої країни. Навпаки, вона повинна ще тісніше зв'язувати його з насущними завданнями і вимогами, які ставляться сучасності. Ось чому навчання студента повинно бути нерозривно зв'язане з громадською діяльністю, без якої життя радянської людини є неповноцінним.

Не може бути ніякого сумніву в тому, що наші нові студенти, які тільки-но переступили поріг університету, добре уявляють завдання, що перед ними стоять, справляються з ними і не відстануть від своїх старших товаришів.

Від усього серця бажаємо їм успіху в їх навчальній, виробничій та громадській роботі.

Професор Д. Г. ЕЛЬКІН.

Після закінчення педагогічного училища Алла Мірошніченко працювала вчителькою молодших класів початкової школи. «У мене вже є свої випускники», — говорить вона з радістю. Тепер Алла Мірошніченко — студентка I курсу філологічного факультету.
Фото П. Г. Іванова.

Студентам-першокурсникам

Наші нові друзі

Троє з Ухти

Ерна Фоміна, Клара Єлфімова і Алла Помогаєва разом закінчили Ухтинський гірничо-нафтовий технікум. Фоміна одержала призначення у Вой-Вожське нафтопромислове управління Ухтинського нафтокомбінату на посаду оператора демульсаційної установки, а незабаром була переведена на посаду лаборанта кабінету електротехніки.

Трудовий шлях Кларі Єлфімової розпочався на Іжемських сажових заводах. В 1955—1959 роках вона працювала тут лаборантом-техніком центральної хімічної лабораторії і, як зазначається в службовій характеристиці, добре освоїла роботу на електронному мікроскопі, а також оволоділа методами обробки мікрівміків.

Алла Помогаєва після закінчення технікуму працювала на Ухтинському нафтопереробному заводі, а потім — лаборанткою фізкомбінату в гірничо-нафтовому технікумі.

Всі троє брали активну участь в громадському житті технікуму, де вчилися, і підприємств, де працювали. Ерна Фоміна була секретарем комітету комсомолу технікуму, Алла Помогаєва — культургом групи, членом художньої ради, членом місцевого, Клара Єлфімова в технікумі очолювала ДСТ «Нефтяник», а на заводі була учбовим сектором завкому. 1 березня 1959 р. їй було обрано депутатом Сосногорської міської Ради депутатів трудящих.

Зараз Ерна Фоміна, Клара Єлфімова і Алла Помогаєва — студентки I курсу фізичного відділу фізико-математичного факультету.

Таміла Чумаченко

Таміла Чумаченко — невеличка на зріст дівчина, але енергій в неї вистачило б на двох. В Ширяївській середній школі, де вона вчилася, Таміла ніколи не стояла осторонь громадського життя. Вона була редактором класної, а потім шкільної газети, ланковою, а потім загальною підневожатою. Приходили літні канікули — і Таміла йшла працювати в колгосп. На пришкільній ділянці вирощувала кукурудзу, за що 3 рази була на сільськогосподарській виставці в Одесі і одержала 2 медалі.

Таміла Чумаченко любить спорт, особливо акробатику, має значок ГПО I ступеня.

Закінчивши школу, Таміла вирішила вступити до Одеського університету, на український відділ

філологічного факультету, але... підвела німецька мова.

Повернулася до рідного колгоспу. В цей час тяжко захворіла мати Таміли. Сім'я в Чумаченків не мала: 8 дітей, і всі менші за Тамілу. І дівчині разом з старенькою бабусяю та старшими сестрами довелося обходити всю сім'ю.

Коли видужала мати, дівчина пішла працювати в колгосп. Спочатку була на різних роботах, потім стала дояркою. На МТФ у своїй комплексній бригаді Таміла Чумаченко стала ініціатором соціалістичного змагання, зобов'язавшись надіти на одну корову 2800 літрів молока. За добрі показники по надою молока на одну фуражну корову їй було вручено перехідний вимпел і нагороджено цінним подарунком. За останній рік замість 250 трудоднів за нормою Таміла виробила 574.

В колгоспі, як і в школі, дівчина була активною учасницею громадського життя. Вона читала дояркам своєї бригади газети і журнали, випускала листки «Бойової тривоги», була редактором бригадної стінгазети, виступала з доповідями в колгоспному будинку культури, брала участь у вечорах художньої самодіяльності.

Таміла Чумаченко мріє стати вчителем. В цьому році її зараховано на український відділ філологічного факультету.

Тамара Скиба

Закінчивши в 1957 році 9 класів Кам'янської середньої школи, Тамара Скиба по комсомольській путівці поїхала на будівництво

каналу «Північний Донець—Донбас». Працювала робітницею, а потім бетонницею і одночасно вчилася. Наполегливо оволодівала знаннями, підвищувала свою робітничу кваліфікацію. Після закінчення 10-го класу вирішила вчитись далі. Тамару прийнято на географічний факультет нашого університету.

Іван Ковьоза

Студентом I курсу російського відділу філологічного факультету став комуніст Іван Ковьоза.

В рідному селі Великий Рогачик, на Херсонщині, Іван Ковьоза почав свою освіту: закінчив трудову семирічну школу, а потім і середню школу. По комсомольській путівці поїхав на будівництво Каховської ГЕС. Працював арматурником на спорудженні греблі, а потім, після пуску води, вантажником на Малому бетонному заводі. Роботи було багато, але навчання не кидав: в учбовому комбінаті оволодів спеціальністю слюсаря 5 розряду.

Сумлінністю у навчанні та роботі Іван Ковьоза відзначався і під час служби у Військово-Морському Флоті. Про це свідчить нагрудний значок «Відмінник ВМФ», яким нагороджений Іван.

Валентина Лисенко

Комсомолка Валентина Лисенко не випадково серед шести факультетів університету обрала біологічний.

Дочки колгоспника, вона й сама під час літніх шкільних канікул працювала в колгоспі. Закінчивши 10-річку, стала ланковою комсомольсько-молодіжної ланки по вирощуванню високих врожаїв капуста і помідорів. За перемогу в соціалістичному змаганні (виростила капусту з 3 га по 130 ц., а помідорів з 5 га — по 350 ц.) була нагороджена похвальним листом.

Валентина Лисенко виробила за 6 місяців 1958 року 200 трудоднів, а за 6 місяців 1959 р. — 174,08 трудодня.

3 ВІРШІВ ПЕРШОКУРСНИКІВ

Владислав НАКАЗНИЙ.

Зве вперед широка далина

Бачу радість на лиці природи.
Зве вперед широка далина.
В рідне місто впевнено заходить
Семирічка першої весни.
Входить у завод. Спостерігає.
Крани стріли підняли струнки.
Сонце семирічки зігриває
Молоді серця робітників.

Праця шле весні хороші вісті —
Юність добивається свого —
І на дощі зобов'язань «200»
Стало проти прізвища мого!
Вірю, ти здійсниши, юна мріє!
Голос щастя в душу долила.
Усміхаючись, весна радіє,
Зве вперед безмежна далина.

Майстру

Ніколи серцю не забути, знаю,
Той час, коли до праці я ставав;
Мені чимсь майстер цеху,
Мам'ятаю,
Учителя шкільного нагадав.
В душі назавжди будуть
зберігатися
Близькі і незабутні дні шкільні.
Тепер в заводі дисципліну
«праця»

Ви викладати будете мені.
Ви вмієте чудово викладати,
Дали мені немало знань своїх;
Умінню підкоряються верстаті,
І грає молот у руках моїх.
Відчуло серце в праці радість,
Щастя,
Тому не може не співати про те.
Спасибі Вам, що по дорозі праці
Мене ви так уважно ведете!

Висловлюємо велику подяку

Ми, студенти-заочники, випускники географічного факультету, висловлюємо через газету «За наукові кадри» свою глибоку подяку Федору Євстафійовичу Петруню і Сергію Тихоновичу Белозорову за ґрунтовні знання, яких ми набули під їх керівництвом, а також за велику допомогу, подану нам в справі написання дипломних робіт. Завдяки винятково сумлінному ставленню доцентів Ф. Є. Петруня

і С. Т. Белозорова до своїх обов'язків, ми одержали необхідні знання і ще більше полюбили географію.

Ще раз висловлюємо своїм шановним вчителям глибоку подяку.

За дорученням випускників-заочників географічного факультету

М. В. БЕЛИЧ.

м. Воркута.

Нова лабораторія

Відомо, що останнім часом при вивченні іноземних мов все ширше застосовується техніка.

Учбова та науково-дослідницька робота в цій галузі тісно пов'язані між собою. Успіхи, досягнуті як у нас в країні, так і за кордоном в галузі техніки машинного перекладу, математичної лінгвістики та в інших галузях прикладного мовознавства, привели до того, що зараз склались сприятливі умови для успішного застосування технічних засобів під час навчання іноземними мовами.

В зв'язку з цим прийнято рішення

про організацію при кафедрі іноземних мов нашого університету фонетичної лабораторії. Завданням лабораторії буде вивчення методів застосування технічних приладів для підвищення ефективності викладання іноземних мов. Крім того, в лабораторії після її устаткування необхідною сучасною апаратурою можна буде проводити експериментальні дослідження, які мають важливе значення для розв'язання ряду теоретичних питань мовознавства.

Доцент В. В. МАРТИНОВ.

ЇХ РОБОТИ

Підведено підсумки конкурсу на кращу наукову студентську роботу, який проходив наприкінці минулого навчального року.

Грошовими преміями розміром в 200 крб. та грамотами нагороджено студентів:

П. Варбанця (V курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Майже періодичні рішення диференціальних рівнянь I-го і 2-го порядків», керівник — професор М. І. Гаврилов;

Г. Гетьмана (III курс історичного факультету) за роботу: «Боротьба за виконання рішень XIV з'їзду ВКП(б) в Одесі в період 1926—1929 рр.», керівник — кандидат історичних наук П. С. Столяр.

Грошовими преміями розміром в 100 крб. і грамотами нагороджені студенти:

В. Марченко (V курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Про рівняння руху ракети в головних осях інерції», керівник — професор В. Ф. Котов.

І. Новиков (III курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Поліпшення збіжності числових рядів, збіжних за алгебраїчною ознакою коті», керівник — доцент С. М. Кіро.

О. Чепок (IV курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Провідність тонкошарових напівпровідників у зовнішньому електричному полі», керівник — доцент К. К. Демидов.

В. Никитенко (V курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Дослідження впливу домішок металу на пружні та пластичні властивості іонних кристалів», керівник — Т. Я. Сьора.

А. Іванов (V курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Швидкісний ультрачервоний спектрометр», керівник — доцент В. О. Федосеев.

О. Мандель (V курс фізико-математичного факультету) за роботу: «Дослідження перемінної зірки «Д», керівник — В. М. Григор'ївський.

Л. Соборов (IV курс біологічного факультету) за роботу: «Зообентос північно-західної частини Чорного моря в районі Чорноморки влітку 1958 р.», керівник — професор К. А. Виноградов.

Н. Луцкан (V курс біологічного факультету) за роботу: «Співвідношення статей та розмірних груп деяких промислових риб північно-західної частини Чорного моря», керівник — доцент Ф. С. Замбриборщ.

С. Сажієнко (IV курс біологічного факультету) за роботу: «Ембріологічне вивчення гороху при самозапиленні в присутності чужорідного пилку», керівник — старший викладач З. П. Коц.

З. Кошелева (V курс хімічного факультету) за роботу: «Дослідження комплексного утворення в системі $\text{CaCl}_2\text{—KBr—H}_2\text{O}$ методом вимірювання електропровідності», керівник — доцент А. В. Гриньова.

Г. П'янова (V курс хімічного факультету) за роботу: «Дія натріймалонатового ефіру на 3-хлор-1-бром-бензилоксипропан», керівник — професор В. П. Гольмов.

Л. Михайлова (II курс хімічного факультету) за роботу: «Атеїстичне виховання молоді на уроках хімії в школі», керівник — доцент Н. Л. Оленович.

Д. Батуєв (III курс історичного факультету) за роботу: «Міжнародні відносини Росії з Китаєм в XVII ст.», керівник — доцент П. Г. Чухрій.

С. Бабієва (V курс історичного факультету) за роботу: «Боротьба папства і імператора в 40—50 рр. XII століття», керівник — доцент І. В. Зав'ялова.

А. Чепалига (IV курс географічного факультету) за роботу: «Допитання про тераси Нижнього Придністров'я», керівник — доцент І. Я. Яцько.

ЗНАЙТИ ВЛАСНЕ НАУКОВЕ ОБЛИЧЧЯ

В минулому учбовому році мені довелося побувати у Львівському державному університеті, який носить ім'я Івана Франка, на черговій Франківській науковій конференції. Виступало — крім приїжджих — чимало доповідачів-львів'ян. Більшість промовців були мені незнайомі, хоча, здавалось, я знав майже всіх працівників львівських кафедр української літератури і української мови, принаймні по прізвищах. Почав питати у товаришів по президії про одного, другого, третього доповідача. Розповідають: «Це з кафедри класичної філології... з англійської філології... а це з кафедри західноєвропейської літератури, а це...».

З відповідей я зрозумів, наскільки ім'я Івана Франка, його багатогранна, різноманітна культурна спадщина зацікавила і об'єднала всіх працівників філологічного факультету та факультету іноземних мов. Та й крім них над франківськими темами у львівському університеті працюють історики, філософи, економісти, юристи.

Філологічний факультет львівського університету набув свого виразного наукового обличчя, став найбільшим на Україні університетським центром по вивченню

творчості Ів. Франка. Щороку тут провадяться республіканські франківські конференції, щороку університет видає збірники статей і матеріалів «Іван Франко», що здобули заслужену популярність серед літературознавців. Тут є постійно діючий кабінет франкознавства.

Повернувшись додому, мимоволі починаєш порівнювати бачене в гостях з тим, що є в нас. І... приходиш до сумного висновку, що й досі філологічний факультет нашого університету не має свого наукового обличчя, яке б робило його відомим за межами нашого міста. Звичайно, написано і надруковано багато цікавих робіт, здійснено кілька комплексних досліджень, останнім часом вийшло вже й чимало книг наших факультетських авторів. Дивно було б заперечувати наявні досягнення. І разом з тим треба визнати, що свого оригінального наукового обличчя наш факультет не має. Мимоволі згадується тицинінське: «Харків, Харків, де твоє обличчя?».

Яке ж має бути твоє обличчя, філологічний факультете Одесько-

го університету? Таке, щоб науковці згодом в інших містах казали: «Це питання досліджувалось в Одесі... З цього приводу треба податись в Одесу...».

По лінії українського літературознавства такою центральною проблемою на багато-багато років може й повинно стати, на мою думку, дослідження історії української драматургії і театру. Творчі інтереси працівників нашої кафедри української літератури дуже різноманітні — хай такими вони залишаються й надалі! Але разом з тим легко встановити, що майже всі члени кафедри цікавляться питаннями драматургії і театру. Нещодавно вийшла книга Наталі Кузякіної з історії української драматургії 1917—1933 років. Автор цієї статті випустив книжку про відому українську актрису Лідію Володимирівну Мацієвську. Статті з історії театру в Одесі друкував Михайло Левченко. Більшість членів кафедри систематично виступає в місцевій пресі з рецензіями на театральні вистави...

В силу ряду історичних умов Одеса ще з 70-х років почала відігравати велику роль в розвитку українського театру. Тут розпочалась професійна театральна діяльність Кропивницького, тут вперше здійснювались прем'єри багатьох п'єс Кропивницького, і Тобілевича, тут друкувались твори Тобілевича, тут працював Михайло Комаров над бібліографією української драматургії. Щороку, а іноді й двічі на рік в Одесу приїздили на гастролі українські трупи. Так само значним є місце Одеси і в розвитку української драматургії і театру в радянський час. У нас починали свою драматургічну діяльність Микола Куліш, Іван Микитенко, Володимир Суходольський, значною мірою — Олександр Корнійчук. Дуже цікавою є неписана ще історія одеського театру ім. Жовтневої революції, який відіграв велику роль у театральних «боях» рубежу 20—30-х років.

Є, отож, на нашу думку, всі підстави, щоб розгорнути роботу по вивченню цих та багатьох інших матеріалів з історії української драматургії і театру. Є над чим працювати, і є кому працювати.

Можна організувати проведення щорічних наукових конференцій з запрошенням літературознавців і мистецтвознавців з інших міст, а далі — видання тематичних збірників. Одеса стане тоді визначним центром по вивченню української драматургії.

Величезний місцевий матеріал може й повинна піднімати кафедра російської літератури. Одеса дала російській радянській літературі величезну кількість письменників. Про Валентина Катаєва написала й видала монографію вчителька з Калінінграда, а з працівників кафедри російської літератури ніхто й рядка не написав про письменника-земляка, в чиїх творах найчастіше зображується саме Одеса і люди нашого міста. Працівники кафедри досліджують творчість Фадеева, Горбатова, Невєрова та інших письменників, чії архіви далеко, за матеріалами про яких треба їхати «за три-дев'ять земель». А ніхто не працює над творчістю Ільфа і Петрова, Багрицького, Славіна, Кірсанова, інших письменників, що з путівкою Одеси вийшли у великий літературний світ. А матеріали ж під рукою: і повні комплекти старих газет і журналів, і архіви, і старожили з їх спогадами. З багатьма земляками, які продовжують і зараз працювати, можна зв'язатись особисто, багато з них найжджає гостювати в Одесу.

Яку цікаву роботу можна було б розгорнути і в цьому напрямі, які цікаві наукові сесії, присвячені творчості письменників-земляків, можна було б теж влаштувати.

В 1950—52 роках в лютому місяці у нас провадились пушкінські пленуми літературних кафедр. Пушкінська традиція є дуже сильною в літературному житті нашого міста: це ж перший, можна сказати, з наших літературних «земляків», що обезсмертив Одесу в своїй творчості! Дуже добре було, що після ювілею 1949 року і у нас в університеті ожила ця пушкінська традиція. Але потім «пушкінські пленуми» перестали провадити, підготовлений вже до друку пушкінський збірник так і не вийшов. Хіба наявність Пушкінської комісії при Будинку вчених робить не потрібною пушкінознавчу роботу в

стінах університету, популяризацію творчості поета серед студентства, яке в масі своїй, звичайно, не є і не може бути постійним відвідувачем Будинку вчених і брати, отож, участь в роботі Пушкінської комісії?

Очевидно, і наші товариші-мовознавці могли б взяти участь в усіх цих заходах, а водночас висунути й по своїй лінії такі проблеми, опрацювання яких також допомогло б здобуттю факультетом власного наукового обличчя.

Досі говорено тільки про філологічний факультет. Та, спостерігаючи, як у львівському університеті імені Франка, шанують і вивчають Франка, хочеться сказати й про обов'язок всього нашого наукового колективу перед тим, чие ім'я носить університет — перед Іллею Іллічем Мечниковим. Не кажу вже про те, що в усіх корпусах нашого університету відвідувачі повинні були б зустрічати портрети Мечникова. Ніколи студентам небіологічної спеціальності не читають найпопулярніші лекції про цього видатного вченого. Нема в нас і кімнати Мечникова музейного характеру.

В нашому університеті повинні були б провадитись щорічні Мечниковські читання, випускатись Мечниковські збірники. І в тому, і в другому випадках це не повинно бути справою одних лише біологів, хоч їм тут і мала б належати провідна роль. Хіба філологів не можуть зацікавити зв'язки Мечникова з російськими письменниками, хоч би така глибока тема, як «Толстой і Мечников»? Хіба не серед філософів нашого університету повинна народитись робота про світогляд Мечникова, про його громадсько-політичні погляди? А хіба історики не можуть попрацювати над яскравою біографією його брата — гарібальдійця Льва Мечникова, над дослідженням його революційної і журналістської діяльності?

У львівському університеті на кожному кроці відчуваєш, що він носить ім'я Франка. Варт з цього брати приклад. Це допоможе виробленню наукового обличчя нашого університету в цілому. Давайте заходимося над цим, друзі!

Доцент А. НЕДЗВІДСЬКИЙ.

НАЙКРАЩІ

В. Романенко (V курс географічного факультету) за роботу: «Карта основних рис місцевості Іванівського району Одеської області», керівники — доцент Ф. Є. Петрунь та старший викладач Ф. І. Капчинська.

А. Поліщук (V курс географічного факультету) за роботу: «Ефективність господарського освоєння придунайських плавнів», керівник — кандидат географічних наук Н. І. Блажко.

К. Паненко (V курс географічного факультету) за роботу: «Економіко-географічна характеристика колгоспу «Знамя коммунизма» Одеського Приміського району», керівник — доцент Є. А. Повітчана.

Т. Козіна (V курс філологічного факультету) за роботу: «Дійсні і пасивні звороти і їх синонімика у східнослов'янських мовах», керівник — кандидат філологічних наук М. Г. Шатух.

І. Купечеська (IV курс філологічного факультету) за роботу: «Роман Е. М. Ремарка «Три товариші». Спроба ідейно-естетичного аналізу», керівник — доцент О. П. Ковальчук.

І. Жуковський (II курс філологічного факультету) за роботу: «Гімн праці і красі (збірник Рильського «Троянди і виноград»), керівник — доцент І. М. Дузь.

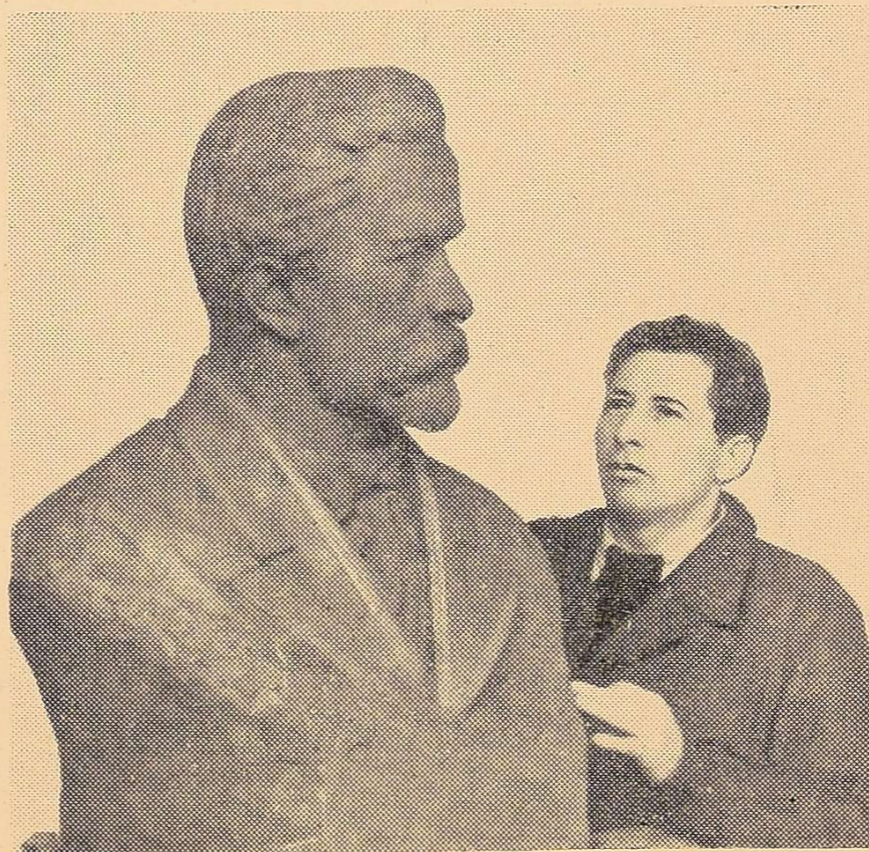
Грамотами нагороджені студенти:

Р. Беляєва, О. Верховський, А. Міндін, Г. Давидова, В. Смирнов, Л. Ткач, А. Андреев, В. Бугрієнко, Є. Стеблева, Р. Левітська, Є. Семенова, А. Мішта, Г. Розенберг, В. Ейдельман, А. Міщенко, А. Белякова, В. Позігун, І. Соколова, Г. Полікарпов, Є. Вітриченко, (V курс фізико-математичного факультету); С. Коровицький (IV курс фізико-математичного факультету); В. Барінова, Т. Казмазовська, І. Михайловський (III курс фізико-математичного факультету); М. Скибінський, Є. Смулянський (II курс фізико-математичного факультету); Л. Ангелова (I курс фізико-математичного факультету); Н. Гончарова (V курс біологічного факультету); Л. Зелезінська, В. Угловська, Г. Саленко, Л. Крива, М. Ліба, Н. Тертишник, М. Романчук, Л. Фролова, Т. Генесіна (IV курс біологічного факультету); Г. Зикова (III курс біологічного факультету); Т. Ануфрієва, Т. Гоченко, Ю. Шапіровський, З. Кошелева, В. Гаркуша-Божко, С. Ковальова, Т. Вершкова, Т. Пономаренко, М. Кускова, С. Голентовська (V курс хімічного факультету); Л. Вінарова (I курс хімічного факультету); М. Шевченко, С. Кульчицький (V курс історичного факультету); Ю. Кретов, А. Кухта (III курс історичного факультету); Г. Шафрановська, В. Гольденберг, А. Брюховецький (V курс географічного факультету); В. Ковалевський (IV курс географічного факультету); В. Склярєнко, Є. Єремєєва, Є. Чечкіна, Н. Пашенко, Ф. Бердичевський, В. Нечипорук (V курс філологічного факультету); Г. Ярмільський, М. Соколянський (IV курс філологічного факультету); Л. Шапо, Г. Калиновська (III курс філологічного факультету); Р. Машенко (II курс філологічного факультету).

Подяки оголошено студентам фізико-математичного факультету — В. Титаренку, Л. Білик, В. Плотникову, В. Просьолковій, В. Дітчук, Є. Маслову, М. Кучмент, Є. Смирновій, Л. Преїзер, І. Дяконову, Є. Гукановій; біологічного факультету — Є. Кормовській, Г. Просьолковій; хімічного факультету — В. Антоновичу, М. Зайцю, С. Фельдману, С. Шехману, Л. Цикало, Л. Мельниченко, П. Матковському, Г. Шило; історичного факультету — О. Вахніній, В. Семенову, Ю. Ковальову, Г. Бойко, С. Качковській, Т. Падій, А. Бефані, Р. Бондар, Л. Данилову; географічного факультету — С. Смирновій, О. Гусаченку, М. Кондратишиній, Т. Гонтиревіч, Л. Велтер, Н. Лазаревій, Г. Гончарук, Л. Доценко, В. Білоусу, В. Михайленку, П. Олєфір, В. Месовській, І. Лиханському, В. Денисову, М. Чепко, Л. Наконьській, У. Бібі, Є. Кон, Л. Кирилюк, Н. Михайловій, П. Ткачук, Л. Скрипниченко, Г. Мачхеляну; філфаку — Т. Мінчик.

В майстерні скульптора

Робочий день закінчується о 17-й годині. Але університетський скульптор Павло Григорович Іванов не поспішає закривати свою

майстерню. В нього ще багато справ. Крім планів кафедри, є свої творчі плани. Задумав Павло Григорович створити скульптуру відомого вченого Г. І. Танфільєва.

...Уже стихають кроки студентів у коридорах університету. На вулиці спалахують ліхтарі. Скульптор теж запалює світло і працює. Холодний камінь поступово оживає під його руками.

Півторарічна праця увінчалась успіхом: скульптура готова.

Розповідаючи про свої творчі плани, Павло Григорович каже:

— Хотілося б до 1965 року створити скульптурні портрети визначних вчених нашого університету: І. І. Мечникова, І. М. Сеченова, О. О. Ковалевського, В. І. Григоровича та інших. Це був би хороший подарунок рідному університету до 100-річчя з дня його заснування.

При сприянні і підтримці керівних органів університету цей план, безперечно, буде здійснений.

Г. ШЕНДРИК.

У СПОРТИВНО-ОЗДОРОВЧОМУ ТАБОРІ

3 роки спортивно-оздоровчого табору нашого університету

Спортивно-оздоровчий табір нашого університету існує вже 3 роки. За цей час тут відпочило 1236 студентів. Серед них і 336 наших друзів — студентів Кишинівського та Чернівецького університетів.

В цьому році в таборі було створено всі умови для того, щоб студенти могли поліпшити стан свого здоров'я, підвищити спортивну майстерність і весело та змістовно відпочити.

В таборі читали лекції професори Пузанов, Цесевич та інші. Три рази на тиждень демонструвалися документальні та художні кінофільми. До послуг студентів були телевізор, більярд, бібліотека, танцювальний майданчик; для них організовувалися екскурсії та культпоходи. Велика увага в таборі при-

ділялася спорту: щодня проводилися зарядки; часто влаштовувалися спортивні змагання.

Значне місце в житті табору займала суспільнокорисна праця. Студенти брали участь в будівництві гуртожитку для біологічного факультету. Табір майже повністю перейшов на самообслуговування, і це дало можливість знову зменшити вартість путівки для студентів (з 240 крб. в 1957 р. до 170 крб. в 1959 р.).

Активну участь в роботі табору брали такі студенти, як Валя Жерняк (IV курс філологічного факультету), голова ради І зміни, Ліда Денисенко (II курс філологічного факультету), Віктор і Валентин Морози (V курс філологічного факультету), Наум Лейдерман

(IV курс філологічного факультету), випускниці Ліда Келембет і Зоя Гавриш та інші.

В спортивно-оздоровчому таборі студенти зміцніли, загоріли, набралися сил. Багато з них висловлювали побажання, щоб в наступному році табір університету міг обслуговувати за зміну не менше 250 чоловік і щоб вартість путівки не перевищувала 140—150 крб.

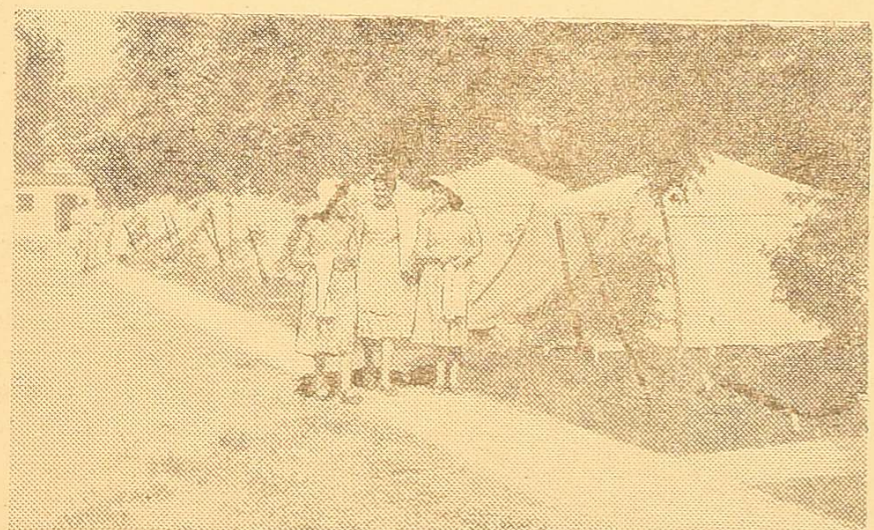
О. Л. КРИЖАНІВСЬКИЙ,
начальник спортивно-оздоровчого табору.

Прапор піднято. Спортивно-оздоровчий табір розпочав свою роботу.

Працьовиті руки дівчат прикрашають територію табору квітами.

Приємний вигляд має табір! І в цьому чимала заслуга самих студентів.

А веселий гучномовець робить життя табірчан ще різноманітнішим і цікавішим.

Короткі повідомлення

Бригада штукатурів

В університеті організовано бригаду студентів-штукатурів по ремонту гуртожитків і навчальних приміщень під керівництвом студента I курсу філологічного факультету Ерьоменка.

Ця бригада провела роботу по обладнанню навчальних приміщень. Висока свідомість, ініціатива — характерні риси багатьох виробничників — студентів I курсу.

Сумлінно попрацювали

Студенти I курсу біологічного факультету тт. Рижков, Бур'янов, Аксиненко, Дугаренко, Іванов, Панченко, Стратієвський, Ніколаєв, Щукін сумлінно працювали на будівництві гуртожитку для студентів та на стадіоні.

До 15-х роковин Народної Румунії

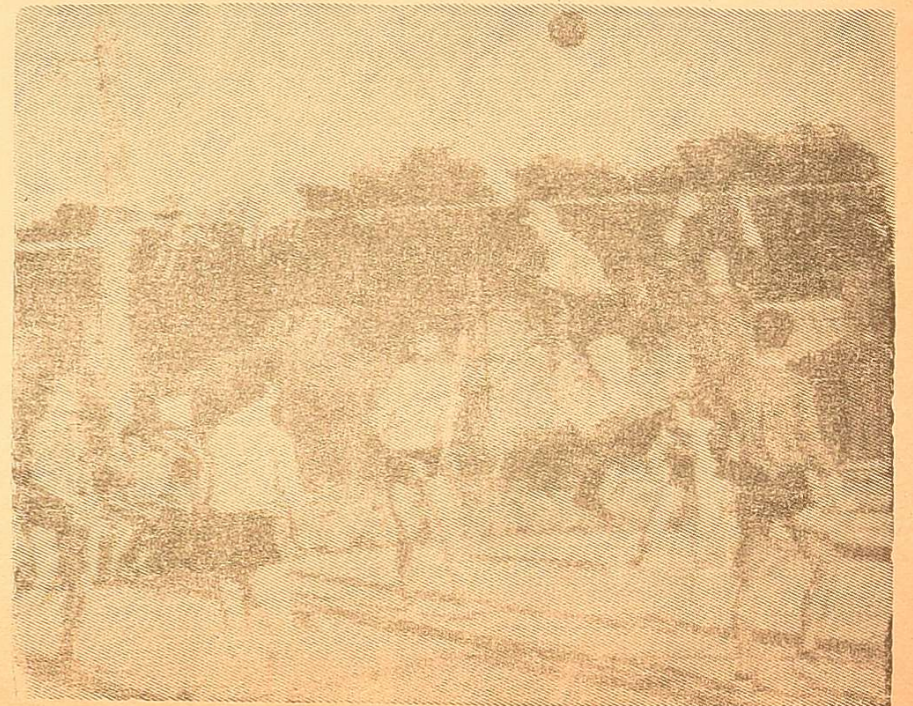
Наукова бібліотека університету організувала виставку, присвячену 15-м роковинам з дня визволення Румунії від фашистського ярма.

Перший стенд виставки розповідає про розвиток науки в новій, демократичній Румунії. Тут представлена наукова література з таких галузей знань: філософії, математики, фізики, хімії, біологічних та історичних наук.

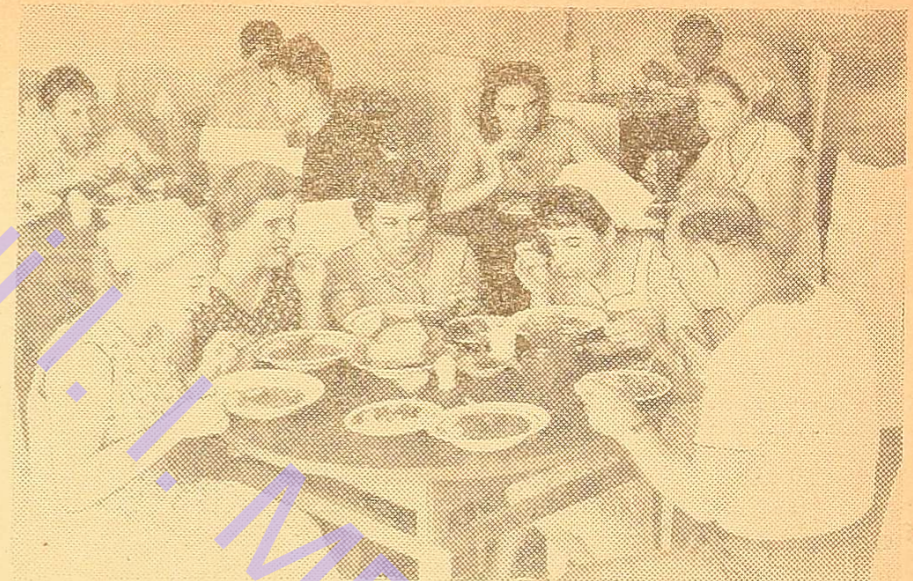
Другий стенд вміщує наукову періодику Румунської демократичної республіки, що її одержує наукова бібліотека нашого університету.

Кожен день в таборі розпочинається зарядкою.

В цьому таборі — всі спортсмени!

І апетиту на свіжому повітрі не бракує нікому.

ДО УВАГИ ПЕРШОКУРСНИКІВ

„Твори, видумуй, пробуй!“

Правління студклубу нашого університету пропонує тобі,

наш шановний друже-першокурснику,

брати активну участь в університетській художній самодіяльності і запрошує працювати в гуртках:

ЕСТРАДНО-ДРАМАТИЧНОМУ,
СОЛЬНОГО СПІВУ,
СТРУННОМУ ТА ЕСТРАДНОМУ,
ТАНЦЮВАЛЬНОМУ, ХОРОВОМУ.

Запрошуються також виконавці

ОРИГІНАЛЬНОЇ О ЖАНРУ
(акробати, танцюристи тощо).

ПРАВЛІННЯ СТУДКЛУБУ.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.